

Hilafet Devleti, İslam Ümmetinin Çağdaş Sorunları İçin Şifa Verici Bir Merhem Yönetim Krizi İçin Bir Modeldir!

İslam beldeleri sahnesinde, kâfir Batı'nın arkasında olduğu krizlerin ve saçma savaşların tekrar eden yansımalarının olduğu ve her bölgeyi saran çok yönlü aşırı bir yoksulluk ve fasılları son bulmayan bir yönetim krizi doğurduğu akıl ve basiret sahibi hiç kimseye gizli değildir. Peki aritmetikteki periyodik kırılmaya benzeyen bu yankılı bozukluk, çöküş ve gerileme neden olmaktadır?!

2011'deki Arap Baharı devrimlerinden bu yana, yönetim krizinin kaynayan sıcaklığı soğumamış, aksine işler daha da karmaşık bir hale gelmiştir. Sanki Batı bizleri, Müslümanların ihmal ettikleri Osmanlı Hilafet'inin mirasının paylaşıldığı günlere geri döndürmek için bölgeyi yeniden şekillendirmek istiyormuş gibidir. Zira o zaman Müslümanlar, bu azim varlığın geri dönüşü için acı bir hasat biçip ağır bir sancı çekerek bu ihmalin vebalini tatmışlardır. Böylece İslam ümmeti, ajan yöneticilerin çekici ile kâfir Batı'nın örsünün arasında kalmıştır.

"Halk rejimin düşmesini istiyor" sloganı, ayaklanmanın yaklaşık on yılı boyunca hiçbir şey elde edememiştir. Zira Batı araçlarını yenilemiş, Fransa girmiş ve Amerika da neredeyse Tunus'un siyasi sahnesine girmek üzeredir. Nitekim Kasım 2021'in ortalarında, Genel İşçi Sendikaları parlamento önünde büyük bir gösteri düzenleyerek Kays Said'e parlamentoyu ve üç ay önce tek başına sahip olduğu yetkiyi geri vermesi çağrısında bulunmuştur. Ayrıca Tunus halkını içinden geçeceği ve aslında uzun yıllardan beri de var olan ekonomik sıkıntının dehşetine karşı kemer sıkmaya çağırın da odur. Dolayısıyla en şiddetli çatışma Nahda Hareketi ile Kays Said arasında olmaktadır.

Mısır'a gelince; Sisi binlerce düşünce mahkumunu hapse atmış ve Amerika onunla birlikte Kasım 2021'de Mısır Dışişleri Bakanı Samih Şükri'nin de katıldığı stratejik bir diyalog yürütmüştür. Dolayısıyla Sisi'nin, ayakları çarpık koltuğunda kalmaya devam etmesi için kendisini koruyan ve destekleyen Amerika'nın övüp durduğu silahı, güvenlik yumruğudur.

Mutlu Yemen'e gelince; Abdullah Salih'i deviren kaotik bir hareketin gölgesinde bugüne kadar gelmiştir. Amerika ise bunu onaylamamaktadır. Bu yüzden Amerika ve İngiltere'nin erkek, kadın ve çocuk olmak üzere binlerce Müslümanı katlettiği ve ülkeyi aşırı yoksulluğa, hastalıklara ve harap olmuş altyapıya ulaştırdığı kanlı bir çatışma yoluyla Amerika, Yemen'deki pençelerini pekiştirecek bir diyaloga yol açmak için saçma sapan bir savaş yoluyla ve Suudi-İran desteğiyle Husileri iktidara getirmek için salyalarını akıtmaktadır.

Suriye'ye gelince; uzunca konuşmak gerektiği gibi gözleri yaşartan ve tüyleri ürperten cürümlerden dolayı anlatılması zor bir hikayesi vardır. Başlangıcı Dera el-Beled'de olmuştur; zira Arap Baharı'nın genel atmosferinden etkilenen çocuklar, duvarlara "halk rejimin düşmesini istiyor" şeklinde bir yazı yazdılar. Bunun üzerine asrın mücrimi ve Suriye'nin Hülagüsü onları tutuklamış, bu mücrim arkasında beş milyon evsiz bırakmış ve Suriye Lirası dolar karşısında binlere ulaşmıştır. Böylece Suriye, Batı'nın dayattığı zorlu koşullar altında neredeyse bölünme noktasına gelmiştir.

Sudan ve Lübnan, eski ve yeni yozlaşmış siyasi bir merkeze odaklanmışlar, Lübnan'da uzunca bir süre sandalye oyunu oynamışlar ve Lübnan halkı da yozlaşmış siyasi merkezlerini dile getirmiştir. Bunun üzerine Lübnan halkını aç ve açıkta bırakan garip bir karar gelmiş ve onlar da bununla yapacaklarını yapmışlardır.

Lübnan'ı, dayanakları olmayan ve azim İslam ümmetinin akidesinin köklerini koparmış bir vatan yapan o mücrim Fransız Henri Gouraud'tur. Lübnanlılardan biri, bunun vakıasını şöyle diyerek ifade etmiştir: (Ey vatan, sana, içinde en çirkin şeylerin yaşandığı ve en güzel şeylerin gömüldüğü bir çürüklük isabet etmiştir!) Böylece kötü siyasi merkezi kabullensinler ve itaat evine girsinler diye Lübnan halkını bitkinlik ve açlık noktasına getirmişlerdir. Nitekim başarılı da olmuşlar ve Necip Mikati'yi getirmişlerdir. Ancak ne yazık ki siyasi merkez olduğu gibi kalmaya devam etmiş ve kabuğunu değiştirememiştir.

Sudan'a gelince; Amerikan ajanı Ömer el-Beşir'in, Amerika'nın kendisine Washington'daki Stratejik Araştırmalar Merkezi'nden ulusal diyalog fikriyle geldiği andaki sıkıntıyı çekmektedir. Zira Ömer el-Beşir Ocak 2014'te ulusal diyalog girişimini ilan etmiş, ardından Ekim 2015'te Sudan'ı Demokratik bir hükümete dönüştürmek için dizginleri Amerika'nın elinde olan ulusal diyalog oturumlarına başlamıştır. Bunun üzerine Ömer el-Beşir, kendi adaylığından vazgeçme fikrini reddetmiştir. Nitekim Amerika 19 Aralık ayaklanmasında gelerek Sudan halkını açlık, güvensizlik, aşiret savaşları ve bölünmenin yansımaları gibi şerir döngülerin içine sokmak için ona bir merhamet mermisi sıkmıştır. Böylece Amerika, sivil bileşeni İngiltere'ye karşı fırsatı kaçırmıştır.

Libya'ya gelince; yol geçen hanı olmuştur. Nitekim Amerika, Kuzey Afrika'da hayalini bile kuramadığı ve kaybettiği şeyi Libya sahnesinde bulmuştur. Zira "terörle mücadele" adı altında İngiltere ve Fransa'yı uzaklaştırmak için ajanı Halife Hafter aracılığıyla buraya burnunu sokmuştur. Dolayısıyla Rusya, Türkiye ve Mısır'ın Amerikan mutfağının yuvalarına girmesinin önünü açmış ve Ortadoğu'daki uluslararası çatışmaya öncülük etmiştir. Böylece kargaşaya, yıkıma ve yerinden edilmeye yol açmıştır. Bunun üzerine Libya, sakinleşmeyen sıcak bir pota haline gelmiş, sonra Fas'taki Skhirat konferansını istismar etmiş, ardından da ajanı Hafter aracılığıyla onu reddetmiştir. Sonra Ocak 2020'de Mike Pompeo'nun katıldığı ilk Berlin konferansında güçlü bir şekilde hazır bulunmuş, ardından Haziran 2020'de Libya konulu ikinci Berlin konferansına dışişleri bakanı Anthony Blinken katılmış, ardından da Kamala Harris'i Libya konulu Paris Konferansı'na göndermiştir.

Libya Araştırmaları (Sadık Enstitüsü)'den Usame el-Gomati AFP'ye şu yorumu yapmıştır; ABD'nin bu temsilciyle yapılan görüşmede bulunması, seçimleri ertelemeye çalışan Libyalı gruplar üzerinde diplomatik baskı kurmak anlamına gelmektedir. (el-Ayn el-İhbariyye) Dolayısıyla Amerika, pastadan en büyük payı elde etmek istemektedir.

Kâfir Batı, İslam ümmetinin üzerine felaket bir durum empoze etmiş ve İslam'a karşı büyük adımlar atmıştır. Zira İslam'ı bir numaralı düşman yapmış ve ona davet edenleri de dışlanması gereken radikal bir terörist ilan etmiştir. Maalesef Sudan'ın içinden geçtiği Arap Baharı hareketi dönemi boyunca, herhangi bir partinin veya İslam'ın yanında yer alan göstericilerin İslam'ın hükümlerine karşı uygulanan ciddi ihlallere dikkat çektiklerini iştmedik. Sadece bunu herkesin şahit olduğu tek bir parti yapmıştır ki o da Hizb-ut Tahrir'dir. İslam'a yönelik bu ciddi ihlaller, ümmetin içinde bulunduğu sapkın düzeyi bilmesi içindir. Zira İslam ülkelerindeki sözde siyasi partiler, (Amerika ve İngiltere'nin) olduğu gerçek düşmanı gizlemektedirler. Nitekim Batı'nın yozlaşmış metası Demokratik geçişi engelleyen şeyi, siyasi sahnede görünür bir düşman haline getirmişler ve bazen de ister Mısır isterse Sudan da olsun Demokratik geçişi engelleyen şeyin askeri bileşen olduğunu kastetmişlerdir. Yani askeri kurumla gerçeğe benzeyen bir düşman oluşturmuşlardır. Peki bunları, onları unutturmak için mi yoksa kâfir Batı lehine kaçırılan askeri kurum içerisindeki askeri bileşeni kasıtlı olarak saptırmak için mi yaptılar. Oysa partilerin, Laik Kapitalist sistemin dini devletten ayıran akidesini uygularken yaptığı şeyin aynısını askeri bileşen de yapmaktadır. Sadece partiler, iktidarın tedavülünü istemektedirler. Zira onların hepsi kâfir Batı'nın kollarına düşmüş olup onun yozlaşmış Laik sistemini uygulamaktadırlar.

Batı, İslam ümmetinin bazı evlatlarına, kalkınma arayışının dini hayattan ayırmaya dayalı medeniyetinden geçtiğini söylemektedir. Bunu da Demokratik sistemi uygulamak için yapmaktadır. Zira onları, asıl olarak ordunun siyasetten uzak olduğu, rolünün ise sınırları, güvenliği ve anayasayı korumak olduğu, milliyetçi olması gerektiği ve askeri kurumun vakıasına uygun olanın bu olduğu şeklindeki bir düşüncenin içine sokmuştur.

Ancak ordunun, ümmetin azim İslam akidesine bağlı olması gerekir. Ama bu, İslam ümmetinin bazı evlatları tarafından tartışmak için gündeme bile getirilmemektedir. Zira Batı, denklemini çelişki eksenine üzerine odaklamıştır. Çünkü Batı, İslam ümmetinin bu vakıasıyla, kendi medeniyetinin tamamen yıkılmasının imkansız bir husus olduğunu bilmektedir. Nitekim Batı çelişki fikrinin, ümmeti Müslümanları birleştirecek Hilafet Devleti olan asıl davasından uzaklaştırmak için başarılı bir araç olmasını istemektedir. Bu yüzden örneğin Sudan'da olduğu gibi kendisi için askeri ve sivil bileşenden oluşan ajanlar edinmiş ve onlardan her biri için de ümmeti saptıracak bir kuluçka makinesi oluşturmuştur.

Nitekim Obama, Beyaz Saray'a veda partisinde şöyle demiştir; "Gerçek şu ki, sorun İslam'dır. Dolayısıyla Müslümanlar, dinlerinin nâsırlarını yeniden gözden geçirmeli ve yüzyıllar önce Hıristiyanlığın yaptığı gibi onları moderniteyle uzlaştırmaya yönelmelidirler. Müslümanlar bu referansı uygulayınca kadar, kendilerini yöneten diktatörlere uyum sağlamaları gerekir. Zira küresel tehlikelerini sınırlamak için en iyi yol budur."

Amerika, İngiltere ve Fransa, bölgedeki yönetim konusunda verdikleri şiddetli mücadelelerinde İslam beldelerindeki siyasi istikrarı bozmaya çalışmaktadırlar. Bu ise ümmetin akidesini yok etmek, servetlerini yağmalamak ve ümmetin, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'nin kurulduğunu ilan ederek uluslararası çatışma arenasına geri dönmesini engellemek içindir.

Bugünkü görev, ümmetin kalkınmasıdır. Bu ise ümmetin, cahiliyenin ilk şekillerinden korunması, İslam'ın sarsılmaması ve gençlerinin göstermiş oldukları fedakarlıkların boşa gitmemesi için azim İslam mefhumlarıyla kültürlenmesi ve kâfir Batı'nın ümmete yönelik planlarını ifşa etmesiyle olacaktır. Aynı şekilde bilinçli bir kamuoyu oluşturmak için ümmetin, ayrıntılı delilleriyle birlikte İslam'daki yönetim nizamı hakkında da kültürlenmesi gerekmektedir. Böylece ümmet, Demokrasi, askeri veya monarşi gibi beşeri rejimler hakkında konuşma imkanı bulabilsin. Çünkü bunların tamamı, sömürgecinin, İslam beldelerindeki sömürgecisi korumak, ümmeti yok etmek ve bölgedeki siyasi durumu istikrarsızlaştırmak amacıyla yönetim kartını kullanmak için oluşturduğu yozlaşmış emtialardır. Bu ise ümmetin dikkatini İslam'daki yönetim nizamından başka bir yöne çekmek içindir; İslam'daki yönetim nizamı da İslam'ın dört temel esasını oluşturan ve değişmeyen ve değişmeyecek sabit sağlam bir temeli olan Hilafet Devleti'dir.

Birinci temel: Allahu Teala'nın şu kavlından dolayı şeriatın egemenliğidir: **إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا** "Zira hüküm (koyma hakkı) ancak Allah'a aittir. O, kendisinden başkasına asla ibadet (kulluk) etmemenizi emretti. İşte sapasağlam olan din budur. Velakin insanların çoğu bilmezler." [Yusuf-40] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَأَنَّ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُ** "Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet (yönet) ve onların arzularına uyma, Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse; bil ki, bir kısım günahları yüzünden Allah onları cezalandırmak istiyor. Gerçekten insanların birçoğu fasıklardır." [Maide-49]

İkinci temel: Ümmetin otoritesi; zira rızaya ve tercihe dayalı olarak biat etmek yoluyla Allah'ın şeriatını tatbik etmesi için kendini temsil edecek kişiyi seçen bizzat ümmettir.

Üçüncü temel: Bir Halife'yi nasbetmek ümmetin üzerine farzdır. Dolayısıyla Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlından dolayı iki Halife'nin olmasına izin verilmez: **إِذَا بُوِيعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَأَقْلُبُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا** "İki Halife için biat edildiğinde ikincisini öldürün."

Dördüncü ve son temel: Şerî hükümleri benimseme hakkında sahip olan sadece Halife'dir. Bu ise emire itaatle ilgili ayetlerde, sahabenin icmasında, (İmamın emri uygulanır) ve (İmamın emri, ihtilafları kaldırır) kaidelerinde gayet açıktır. Nevine münhasır bu eşsiz nizam, günümüzde var olmayan Hilafet Nizamıdır. Dolayısıyla o, her Müslümanın boynundaki bir farzdır. Zira Allah, Hilafet Nizamı sayesinde ülke ve insanları korumakta ve hak ve görevleri vermektedir. Yine Allah onun sayesinde ümmetin akidesini korumakta ve İslam'ı dünyanın dört bir tarafına yaymaktadır. Nitekim bu nizam sayesinde, bu azim İslam ülkelerine istikrar geri gelecek ve kâfir Batı ve avenelerinin İslam ülkelerinde oynadıkları tehlikeli yönetim kartı son bulacaktır.

İslam hadaratını askıya alan bu krizin tehlikeli boyutunu idrak etmeli, fikri gücümüzü Hanif dinimizden almalı ve bilinçli bir kamuoyu oluşturmak için çalışmalıyız. Bunu da içte ve dışta İslam ümmetinin düşmanlarına karşı fırsatı kaçırmamak ve İslam ümmetinin pusulasını doğru bir yöne çevirmek için yapmalıyız. Bu da ümmeti uzak ve meçhul bir vadiye sürükleyen yönetim krizi için şifa verici bir merhem olan Hilafet'e davet etmekle olacaktır.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Şeyh Muhammed Semâni – Sudan**